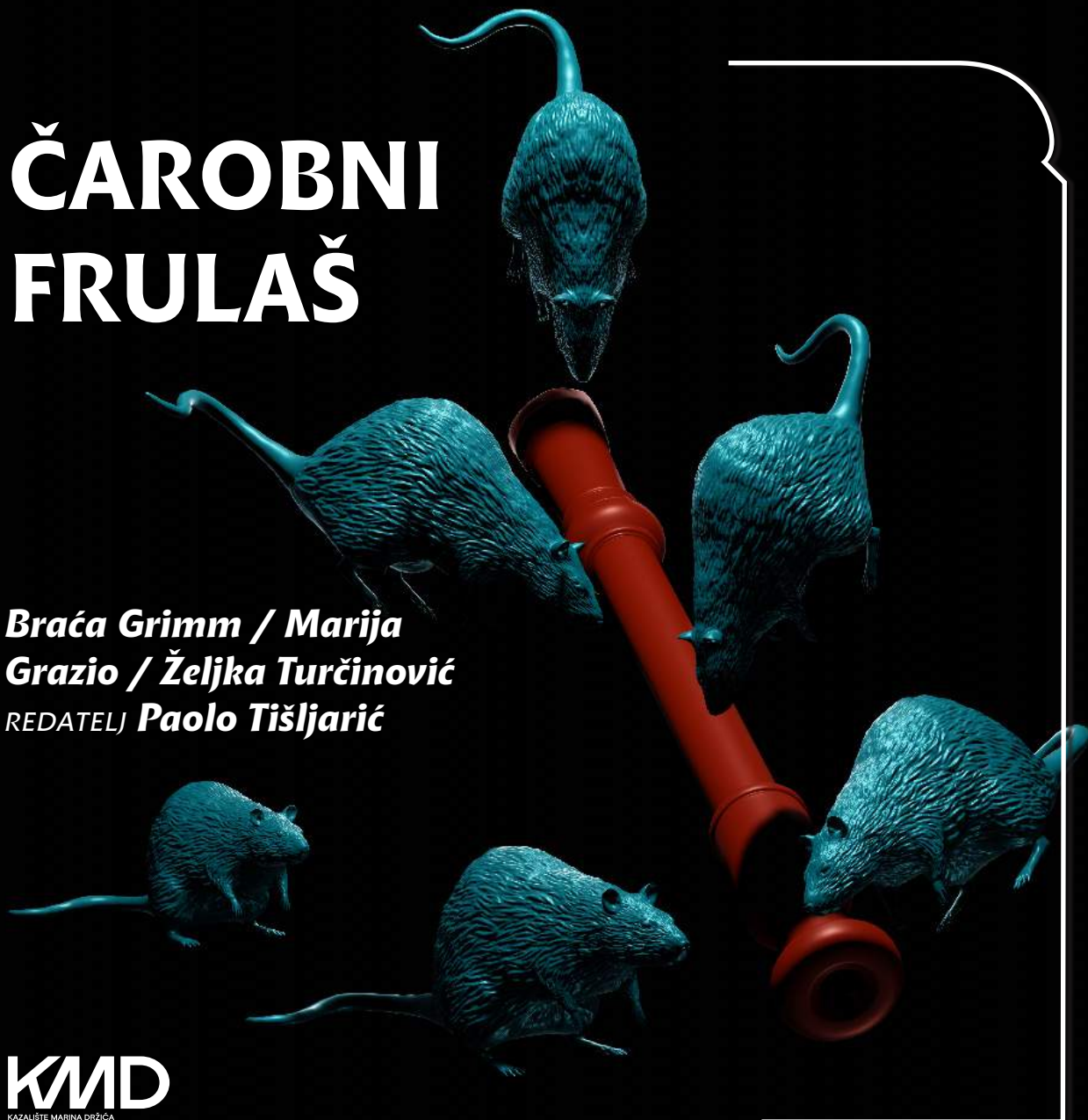

ČAROBNI FRULAŠ

*Braća Grimm / Marija
Grazio / Željka Turčinović*
REDATELJ *Paolo Tišljarić*

KMD
KAZALIŠTE MARINA DRŽIČA

ČAROBNI FRULAŠ

*Braća Grimm / Marija
Grazio / Željka Turčinović*
REDATELJ *Paolo Tišljarić*

ČAROBNI FRULAŠ

4

DRAMATIZACIJA

Željka Turčinović

AUTORICA GLAZBE I
SONGOVA

Marija Grazio

REŽIJA, SCENOGRAFIJA I
KOSTIMOGRAFIJA

Paolo Tišljarić

KOREOGRAFKINJA

Linda Valjalo

OBLIKOVANJE SVJETLA

Marko Mijatović

OBLIKOVANJE VIDEO
PROJEKCIJA

Miran Brautović

SURADNICA SCENOGRAFA

Ana Marija Obradović

SURADNICA KOSTIMOGRAFA

Petra Andrić

INSPICIJENTICA

Ivana Ljepotica

STIHOVI SONGOVA

Marija Grazio

Željka Turčinović
„Pjesma štakora“

IGRAJU

Niko

Bojan Beribaka

Učitelj

Boris Matić

Knez

Edi Jertec

Frulaš

Marija Šegvić

Građanka Lenna

Nika Lasić

Građanka Lina

Angela Bulum

Zbor građana,

štakori, djeca

Kazališna družina

Kolarin

Plesni studio

Step 'n Jazz

GLAZBENA RADIONICA
SORGO

Marija Grazio

dirigent

Đive Kušelj

flauta

Stijepo Medo

klarinet

Matija Novaković

fagot

Ivan Kušelj

truba

Aljoša Lečić

piano

Alan Polzer

udaraljke

ČLANICE KD KOLARIN

Jelica Čučević

Darija Mikulandra

Žanetić

Marinka Metković

PLESAČI STEP 'N JAZZ

Mihael Tošić

Iva Vidak

**Katarina
Kanostrevac**

Paula Kapović

Ines Rossetti

Bruna Miletić

Mia Pezo

Nika Simoni

Ana Vidak

Dora Poljak

Nika Matana

Iris Bošković

Veronika Sentić

5

Martina Petranović

12

UMJETNOST JE ČUVAR BUDUĆNOSTI

Postoji više razrada i preoblika znamenite priče o čarobnome frulašu, usmenih i zapisanih, mitologiziranih i literariziranih. Njihovo je polazište u izvjesnome povijesnom događaju koji se prema predaji zbilo u njemačkome gradu Hamelinu krajem 13. stoljeća, a govori o čudesnome i ne posve jednostavno objašnjivome događaju u kojemu je grad opsjednut najezdom štakora od njegove nevolje svirkom izbavio čarobni frulaš. No, budući da gradske vlasti nisu poštivale dogovor s frulašem oko isplate odgovarajuće naknade za njegov čin, frulaš je kaznio građane odvevši svu njihovu djecu. Razne inačice priče modificiraju zaplet i nude različite svršetke raspleta, katkad udovoljavajući konvenciji sretnoga kraja u kojem se djeca vraćaju svojim kućama, no katkad zadržavajući pravo i na manje povoljan ishod u kojem sudbina djece ostaje nepoznata ili im je povratak kući zauvijek uskraćen. Osnovna poanta i nit vodilja priče pritom se gotovo uvijek kreću istovjetnom ili sličnom putanjom o tome kako valja održati jednom zadano obećanje, poštivati dogovore i biti zahvalan na pruženoj ruci. U verziji koju pred dubrovačku publiku Kazališta Marina Držića donose redatelj Paolo Tišljarić, dramaturginja Željka Turčinović i autorica glazbe i songova Marija Grazio, autorski tim predstave se kao ishodišnim predloškom poslužio popularnom bajkom braće Grimm *Frulaš iz Hamelina*, ali ju je za potrebe kazališne predstave dramaturški doradio i razradio, uokvirio postupkom svojevrsnoga teatra u teatru te obogatio elementima pjesma i plesa, a naposljetku i osuvremenio ponekom multimedijalnom interpolacijom bliskom senzibilitetu novoga naraštaja gledatelja. Predstava započinje slikom grada zahvaćenoga nevoljom iz kojega odlaze djeca te se retrospektivno odmotava prema trenutku konačnoga ali još neizvjesnoga svršetka, a ispisivanjem poruke o događajima u povijesnome Hamelinu

13

na videoekranu, zaokružena je i svojevrsnim upozorenjem o mogućim negativnim konzekvencama. Dramska se napetost pažljivo gradi u međuodnosima središnjih nositelja radnje, sučeljenih glavnih likova mudroga dječaka Nika, gradskoga Učitelja i Frulaša s jedne te gramzivoga gradskog poglavara Kneza s druge strane, ali i na opreci između lukavoga, prevrtljivog i manipulativnoga pojedinca i katkada naivne, povodljive i neuke mase. Živost i uzavrelost gradske atmosfere kao i suprotstavljene osjećaje veselja i bezbrižnosti odnosno neizvjesnosti i straha osiguravaju pjevni i plesni glazbeni umeci u čijoj izvedbi zajedno s članovima glumačkoga ansambla kazališta participiraju i članovi KD Kolarin i plesne grupe Step 'n Jazz, pa predstavu vrijedi izdvojiti i kao propulzivnu i plodonosnu sinergiju više gradskih kulturnih institucija.

Različite obrade priče o čarobnome frulašu razmjerno se često pojavljuju na domaćim i međunarodnim repertoarima kazališta za djecu i mlade, ali ih uvijek i neminovno, pa tako i danas, prati pitanje zašto igrati *Frulaša*. Svako vrijeme nudi svoj odgovor, u kojemu se redovito krije i ponešto univerzalnoga i ponešto individualnoga. Tako i ova dubrovačka predstava u kojoj je mjesto radnje – „grad čije su gradske zidine čuvale njegovu slobodu“ – nedvosmisleno identificirano s Dubrovnikom, svoje razloge i utemeljenje pronalazi i u univerzalnijim porukama o prevladavanju praznovjerja izobrazbom, nužnosti čitanja, učenja i prosvjećivanja pojedinca i zajednice te poštivanju zadane riječi i vrijednosti osobnoga i kolektivnoga integriteta, ali i u brojnim izravnijim i neizravnijim no publici, uključujući i djecu i mlade, nedvojbeno lako čitljivim i pristupačnim asocijacijama na kompleksne međuljudske odnose u suvremenoj zbilji, u kojoj neutaživa gramzivost i nepoštenje pojedin(a)ca ugrožavaju stabilnost i dobrobit

zajednice, a osobito njezina najranjivijeg dijela, doslovno prijeteći da joj uskrate, oduzmu i razore budućnost. To je pak nešto što se, kako upozorava i ovaj dubrovački *Frulaš*, ne smije dopustiti i protiv čega se valja boriti, istodobno pokazujući publici i opasnost situacije i mogući izlaz iz nje odnosno barem jedno sredstvo ili put kojim je se može nadvladati, a to je njegovanjem znanja, kulture i umjetnosti. Stoga bi se sukus dubrovačke kazališne inačice priče o čarobnome frulašu možda mogao sažeti i ovako: ako je pitanje što ga predstava postavlja kako vratiti sreću u grad i sačuvati mu budućnost, onda ponuđeni odgovor glasi da čitanje knjiga, slušanje glazbe i gledanje predstava te uopće promicanje i poštivanje umjetnosti (i umjetnika!) i uživanje u svjetovima i spoznajama koje nam umjetnost otvara zasigurno nije i ne treba biti zamjena za život, ali je svakako prijeko potreban alat koji potiče intelektualnu i duhovnu širinu te ljudskoj jedinki omogućuje toliko važnu slobodu da samosvjesno i neovisno promišlja svijet oko sebe i odlučuje kako i pod kojim uvjetima želi živjeti. Riječju, umjetnost je čuvar budućnosti.

GENIUS LOCI ILI MJESTO SREĆE

Koliko god se svijet bajki činio rezerviranim za dječji životni obzor, on nadilazi svoju jednoznačnu pojavnost u čovjekovu odrastanju i gotovo uvijek prelazi u alegorijsko mjesto. Frulaš iz Hamelina je priča koja putuje sa mnom iz djetinjstva. Gomilala je svoje simbolično značenje istom žestinom kako se množilo i moje životno iskustvo. U jednom inspirativnom trenutku iz te legende zaoštrila se glazba kao poticajan element za stvaranje mjuzikla *Čarobni frulaš*. I kako sam frulaš u predstavi kaže: „Ja sam to čudo...” koje će spasiti svijet, personificirajući sebe sa samom glazbom, tako se i meni čini da glazba jest čudo i da pokreće svijet.

Element glazbe u predstavi nije samo podtekst koji podcrtava emocionalna stanja i ugođaje. Ona na određen način izaziva na prepuštanje iracionalnom doživljaju svijeta. Zrcaljenje mog rodnog Dubrovnika u priči iz Hamelina, o jednom davno sretnom gradu, o mjestu radosnog zanosa i duhu koji je zamro, o napuštenim zimskim ulicama i iseljavanju stanovnika Grada koji premještaju svoj *genius loci* na druga geografska područja, sade i gaje svoj sretan grad na novoj hridi daleko od mjesta prvog udara, uvelike je ostrastilo moju želju za stvaranjem ovog djela. Tu pustoš koju ostavlja unesrećen grad u originalnoj legendi o frulašu iz Hamelina dramaturginja Željka Turčinović i ja odlučile smo ipak osvjetliti konačnom vedrinom. Muzika se nameće kao nositelj predstave i čvrsta dramaturška poveznica dijaloga. Bezazlena i naivna melodika kompenzira prividnu trivijalnost vertikalnom građom partiture pisane u neoklasičnom stilu, s latentnim harmonijskim diverzijama, dajući tako naglasak na tumačenje radnje kroz različite prizme. Iz jednog malog, intimnog kutka iz kojega svijet gleda Niko tugujući pjesmom za svojim rodnim gradom i prijateljima, muzika nastavlja s pjesmom o Sretnom gradu, amblemskoj pjesmi mjuzikla. Svaki sljedeći *song* uzbibava, izokreće prema licu publike nove karaktere i nove atmosfere. Hamelin je daleko negdje na sjeveru. Tako daleko, a tako blizak duhu Dubrovnika. *Genius loci* počinje tokom radnje blijedjeti i dobiva opće mjesto svakog grada na svijetu gdje pobjeđuje dobrota, gdje se zadana riječ poštuje i gdje ljudi žive sretni.

BIOGRAFIJE

22

ŽELJKA TURČINOVIĆ

rođena u Zagrebu, dubrovačkih je korijena po ocu. Nakon završetka Škole za ritmiku i ples započinje profesionalnu karijeru plesačice suvremenog plesa u prvom hrvatskom ansamblu, Studiju za suvremeni ples. Usporedo diplomira jugoslavistiku i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu (1977.), a nakon toga i dramaturgiju na Akademiji dramske umjetnosti. Radila je kao dramaturginja i koreografinja u mnogim hrvatskim kazalištima, zatim kao viša savjetnica za izvedbene umjetnosti u Ministarstvu kulture RH te urednica Dramskog programa Hrvatske radiotelevizije. Bila je selektorica svih važnijih kazališnih festivala u Hrvatskoj i regiji (Marulićevi dani, Međunarodni festival malih scena u Rijeci, Dani satire, Naj, naj, naj festival, Gavelline večeri, bosansko – hercegovačka selekcija MESS-a) te članica ili predsjednica žirija kazališnih festivala i nagrada (Marulićevi dani, Mala scena, Dani satire, Nagrada Petar Brečić, Dubravko Dujšin, Nagrada Vladimir Nazor i Orlando). Od 2001. godine vodi Hrvatski centar ITI (International Theatre Institut), glavna je urednica časopisa „Kazalište“ i specijalizirane teatrološke i dramske biblioteke Mansioni u kojoj je uredila preko četrdeset naslova. Također je članica uredništva „Kretanja“, prvoga i jedinoga časopisa za plesnu umjetnost u Hrvatskoj. Sudjeluje u različitim ekspertnim grupama za promociju hrvatske kazališne i dramske umjetnosti u inozemstvu te međunarodnim žirijima (Slovačka, Srbija, Cipar). Dobitnica je dviju nagrada SLUK-a 1995. i 1997. za najbolje scenske prilagodbe te Nagrade Žar ptica za najbolju dramaturgiju 2004. godine.

23

MARIJA GRAZIO

rođena je Dubrovniku u obitelji glazbenika u kojoj je i napravila prve glazbene korake. Gradila je svoju umjetničku osobnost kroz mnoge vidove izričaja kao što su literarni, performativni i vizualni, a glazba je uvijek bila najvidljiviji habitus njezinoga djelovanja. Mnogi eminentni pedagozi podučavali su je umjetnosti interpretacije – Konstantin Bogino, Marjan Mika, Vladimir Krpan i Dušan Trbojević u čijoj klasi je i diplomirala. Svoje formalno školovanje zaokružila je završetkom poslijediplomskog studija kod proslavljene pijanistice Dubravke Tomšič na Akademiji za glasbo u Ljubljani. Dugogodišnja uspješnost sudjelovanja u različitim komornim sastavima donijela joj je prestižnu hrvatsku nagradu glazbene kritike „Darko Lukić“ u duu s violistom Markom Generom. Radoznanost za stilski širok repertoar od Haydna, Mozarta, Rahmanjinova, Saint Saensa i Francka do Honeggera, Poulenca i Šostakovića pokazala je u zavidnom broju solističkih nastupa uz razne orkestre i s mnogim dirigentima – Pavlom Dešpaljem, Antonom Nanutom, Alanom Buribayevim, Ivanom Repušićem, Nicholasom Miltonom, Mladenom Tarbukom, Ivom Dražinićem, Franom Krasovcem, Tomislavom Fačinijem, Berislavom Šipušem i drugima. Za interpretaciju Šostakovićeve prvog klavirskog koncerta dobiva nagradu Orlando za najbolju glazbenu izvedbu na Dubrovačkim ljetnim igrama 2006. godine, uz Varaždinski komorni orkestar i dirigenta Pavla Dešpalja. Njezin skladateljski opus broji djela za klavir, puhačke instrumente (fagot, klarinet, flautu, trubu), violončelo, violu, glas, zbor i komorne sastave. Piše glazbu i za teatar. Osniva Glazbenu radionicu Sorgo 2001. godine i vodi je s pijanistom Aljošom Lečićem, promovirajući sveobuhvatno dubrovačku glazbenu baštinu

u razdoblju od predklasike do modernog doba, dajući poseban naglasak na glazbeni suvremeni izričaj i njegove glazbenike. Do danas Glazbena radionica Sorgo organizirala je preko sto koncerata, glazbenih ciklusa festivala, preispitujući različite pristupe i oblike performativne prakse. Piše glazbene kritike za lokalne i republičke novine, medije i portale. Umjetničko kameleonstvo prirodno njezinoj naravi senzibiliziranoj za interpretaciju fenomena koji je okružuju iskazuje i u vizualnim umjetnostima. „Uzdizanje“, „Tal“, „S u četverokutu“, „Gundulić“, „Neuspjelo“ i „Hrana za preživljavanje“ dio su projekata koje je radila osamdesetih i devedesetih uz tada životnog partnera Slavena Tolja, izvodeći ih u Hrvatskoj, Europi i SAD-u. Performans „Koncert za slučajne prolaznike“, izložbe „Mjera za intimu“ (obje dokumentirani foto aparatom Ane Opalić), izložba Otjes–kob–ljenje, ciklus izložbi „Smrtno ozbiljna trilogija“, sudjelovanje na grupnim izložbama, te na Venecijanskom biennalu u programu Oreste samo su neki od vizualnih projekata ove svestrane umjetnice.

PAOLO TIŠLJARIĆ

rođen je 13. prosinca 1991. u Zagrebu. Godine 2013. završava preddiplomski studij kazališne režije i radiofonije na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu i stječe titulu sveučilišnog prvostupnika kazališne režije i radiofonije. Godine 2017. završava diplomski studij kazališne režije i radiofonije i stječe titulu magistra kazališne režije i radiofonije. Magistarski rad čine predstava *Nesporazum* Alberta Camusa, radiodrama *Odjel broj 6* prema istoimenoj pripovijetci Antona Pavloviča Čehova i pisani diplomski rad na temu *Redateljski pristup drami „Nesporazum“ Alberta Camusa*. Dosad je postavio predstave: *Šenoa i Slava* Lade Kaštelan u produkciji POU-a Velika Gorica, *Orašar* Lade Kaštelan po Hoffmannu u Kazalištu Marina Držića, *Maškarate ispod kuplja* Iva Vojnovića u Kazalištu Marina Držića, *Do posljednje kapi krvi* Nine Horvat u produkciji KD-a Kolarin, *Tramvaj zvan žudnja* Tennesseeja Williamsa u produkciji Kazališta Marina Držića, *Mare Fjočica* Joza Lovrića u produkciji KD-a Kolarin, *Priče iz davnine* Lade Kaštelan po Ivani Brlić Mažuranić u produkciji Kazališta Marina Držića i GK-a Trešnja, *Uncle Maroye: Re-Examine* Marina Držića u produkciji Midsummer scene festivala, *Orašar* Lade Kaštelan po Hoffmannu u GK-u Trešnja, Karaoke show *Davora Špišića* u produkciji KD-a Kolarin, *Jur ni jedna na svit vila* Valentine Galijatović po Luciću i Boccacciu u produkciji DSM-a Hvar i UO-a THEARTE, *Snježna kraljica* Lade Kaštelan po Andersenu u GK-u Trešnja, *Kod Peregrinovih* Valentine Galijatović u produkciji UO-a THEARTE i GK-a Trešnja, *Novela od stanca* Marina Držića i *Vjera iznenada* Marka Bruerevića u produkciji KD-a Kolarin, *Carevo novo ruho* Ane Tonković Dolenčić, u korežiji s Krešimirom Dolenčićem, u GK-u Trešnja, *Braća Grimm*

i princeza Louise Branka Ružića u GK-u Trešnja, *Nove pustolovine Don Quijotea* Tariqa Alija u HNK-u u Zagrebu, *4 suha stopala* Ivane Sajko u produkciji UO-a THEARTE i ZPC-a, *Kronos* Dražena Katunarića u produkciji DLJI-a i Hrvatskoga društva pisaca, *Cvildreta* Valentine Galijatović prema braći Grimm u DK-u Dubrava, *Garderoba* Dore Gelo u produkciji UO-a Točka na I u suradnji s kazalištem KNAP, *Naplatna stanica* Ivana Vidića u produkciji DLJI-a i Hrvatskoga društva pisaca, *Geste i grimase* Špire Guberine u produkciji Teatra Kiklop u suradnji s HNK-om u Zagrebu, *Sinu bez snova* Srđana Sandića u produkciji UO-a TEATRUM u suradnji s kazalištem Mala scena, *Čekaonica* u koprodukciji UO-a TEATRUM i Teatra ITD, *Tata lav i njegova sretna djeca* u DK-u Dubrava. Režirao je *Dodjelu nagrada hrvatskog glumišta* 2018. i 2019. s kolegicom Leom Anastazijom Fleger. Sudjelovao je u organizaciji turneje predstave *Medeja* Tomaža Pandura (Cipar, Kolumbija, Slovenija, Makedonija), organizaciji Nagrade hrvatskog glumišta, brojnim događanjima i produkciji više od pedeset profesionalnih kazališnih, kulturno-umjetničkih i drugih programa. U profesionalnom kazalištu asistirao Tomažu Panduru, Ivici Buljanu, Januszu Kici, Ivici Boban, Krešimiru Dolenčiću, Aleksandru Popovskom i drugima. Kao student asistirao je na glumačkim klasama Franke Perković, Velibora Jelčića i Krešimira Dolenčića. Osnivač je umjetničke organizacije THEARTE. Član je Hrvatskoga društva dramskih umjetnika i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Dobitnik je skupne nagrade *Orlando* u sezoni 2015./2016. za predstavu *Othello* u režiji Ivica Boban. Od studenoga 2018. ravnatelj je Gradskoga kazališta Marina Držića u Dubrovniku.

LINDA VALJALO

kao dijete se školovala u tehnici jaza, baleta i stepa na Beverley Whitehead's Dance Academy u Johannesburgu. Kao članica toga kluba osvojila je više naslova državnog prvaka u solističkim i grupnim kategorijama. Završni ispit iz tehnike stepa položila je 1998. godine (S. A. D. T. A. – South African Dance Teacher's Association). Od 2002. do 2010. aktivna je članica Plesnoga kluba „Step by Step“. Pohađala je satove klasičnog baleta, jaza i *show dancea* pod vodstvom Jasminke Zajec, Jasminke Žuglić i Julije Jankove. Kao plesačica plesnoga kluba „Step by Step“ sudjelovala na državnim, europskim i svjetskim prvenstvima u stepu i *show danceu*. Od 2003. radi kao pedagoginja i koreografkinja u Plesnom klubu „Step by Step“ te kao koreografkinja u plesnom klubu „Step 'n Jazz“ s više od dvije stotine ostvarenih natjecateljskih koreografija (u svim kategorijama stepa), od kojih se više od stotinu koreografija natjecalo na međunarodnoj razini. U Plesni klub „Step 'n Jazz“ prelazi 2010. godine i radi kao voditeljica, pedagoginja i koreografkinja.

Od 2013. organizira međunarodni festival stepa Dubrovnik Tap Festival s namjerom poboljšanja uvjeta za plesače stepa u Hrvatskoj. Festival 2022. postaje „Dubrovnik Dance Festival“ i uključuje edukaciju u svim plesnim tehnikama. Osim festivala, kao producentica organizira i državna plesna prvenstva. Godine 2009., 2016. i 2019. sudjeluje kao koreografkinja i voditeljica televizijske emisije *Supertalent* i 2019. klub osvaja zavidno treće mjesto u finalu. Tijekom dvadesetogodišnjega koreografskog rada kao koreografkinja i voditeljica osvojila je ukupno 53 odličja na međunarodnim prvenstvima. Kao stručnjakinja za step 2021. postaje predavačica na programu Kineziološkoga fakulteta u Zagrebu za osposobljavanje plesnih trenera.

MARKO MIJATOVIĆ

rođen je u Dubrovniku 13. listopada 1984. godine. U Pomorsko-tehničkoj školi završio je nautiku. Studirao je i završio preddiplomski studij nautike na Sveučilištu u Dubrovniku te diplomski studij oblikovanja svjetla na Akademiji dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 2017. godine pod mentorstvom Denija Šesnića i Borisa Popovića radom na temu *Oblikovanje svjetla u ambijentalnim produkcijama: tehnički i umjetnički pristup*. Dobitnik je Rektorove nagrade. Do sada je ostvario tridesetak umjetničkih suradnji, a među najdraža ostvarenja ubraja djela *Dubrovačka zrcala – Tri struka lovorike, pelina i vrijesa* (red. Dora Ruždjak Podolski, Marina Pejnović 71. DLJI); S. Šimunović: *Bajka o baki Mokoš* (red. Srđana Šimunović, KMD 2019.); W. Shakespeare: *Hamlet* (red. Paolo Magelli, 70. DLJI); G. F. Händel: *Agrippina* (red. Dora Ruždjak Podolski, HNK Zagreb 2016.); I. Vojnović: *Dubrovačka trilogija* (red. Staša Zurovac, 66. DLJI), S. Božić: *Skup: Igre* (red. Saša Božić, 63. DLJI). Oblikovao je svjetlo u HNK-u u Zagrebu, HNK-u u Varaždinu, na Dubrovačkim ljetnim igrama, u pokrajinskom kazalištu Landestheater Linz, Kazalištu Marina Držića i Teatru &TD. Suradivao je s nizom umjetnika kao što su Ivica Kunčević, Mani Gotovac, Alexander Balanescu, Staša Zurovac, Matej Meštović, Marija Lopac, Saša Božić, Ivan Penović, Doris Kristić, Davor Mojaš, Zdravka Ivandija Kirigin, Filip Merčep, Nicolas Sinković, Sara Renar, Ivana Sajko, Zrinka Lukčec Kiko, Pavlica Bajsić Brazzoduro te mnogi drugi.

URED RAVNATELJA:**RAVNATELJ**

Paolo Tišljarić

VODITELJICA UREDA**RAVNATELJA**

Tonka Muslić

TAJNIK USTANOVE

Dražan Jurković

VODITELJICA**RAČUNOVODSTVA**

Jadranka Rosić

GLAVNI RAČUNOVOĐA

Mirjana Civadelić

VODITELJ ODNOSA S**JAVNOŠĆU I PRODAJE**

Žarko Dragojević

KOMERCIJALISTICE

Zrinka Dropulić Topić

Katija Čupić

Mara Metković

KAZALIŠNI UMJETNICI:

Bojan Beribaka

Izmira Brautović

Angela Bulum

Zdeslav Čotić

Paola Dražić Zekić

Edi Jertec

Jasna Jukić

Nika Lasić

Boris Matić

Anamarija Obradović

Frane Perišin

Hrvoje Sebastijan

Mirej Stanić

Marija Šegvić

Srđana Šimunović

Glorija Šoletić

Branimir Vidić

TEHNIČKA SLUŽBA:**VODITELJICA TEHNIČKE****SLUŽBE**

Edita Prizmić Čular

KOORDINATORICA**TEHNIČKE SLUŽBE**

Nikolina Jovanović

INSPICIJENTICE

Anita Bubalo

Ivana Ljepotica

MAJSTOR POZORNICE

Asim Arslanagić

MAJSTOR TONA

Milan Tomašić

MAJSTORI RASVJETE

Silvio Giron

Antonio Ljubojević

MAJSTORICA KROJAČKE**RADIONICE**

Jelka Grljević

ŠMINKA I FRIZURA

Marija Jozipović

Manuela Kavain

Ivana Pleša

REKVIZITERKA

Stela Đurović

GARDAROBIJERKE

Aida Macheido

Manuela Kavain

TEHNIČAR TONA I RASVIJETE

Dragan Pantović

TEHNIČARI POZORNICE

Amir Habdul

Borivoje Ljubojević

Antun Zanini

DOMAR I NABAVA

Marko Borovina Lušica

PORTIRI

Ivo Leto

Rabija Hajdarović

ČISTAČICE

Dragana Pavlović

Nike Glumac

NASLOV
ČAROBNI FRULAŠ

IZDAVAČ
Kazalište Marina Držića
Kovačka 1, 20000
Dubrovnik – HR

ZA IZDAVAČA
Paolo Tišljarić

UREDNIKA
Ana Lederer

LEKTORICA
Lucija Ljubić

GRAFIČKI DIZAJN I PRIJELOM
Studio Bonsenjo,
suradnik Tihomir Filipec

FOTOGRAF PREDSTAVE
Vedran Levi

TISAK
Alfa 2 d.o.o.

NAKLADA
150

COPYRIGHT
Kazalište Marina Držića
Dubrovnik – HR. Ni jedan
dio ove knjige ne smije
se umnažati, fotokopirati
niti na bilo koji drugi
način reproducirati bez
nakladnikovog i autorovog
pisanog dopuštenja.

KMD
KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA

PRATITE

FACEBOOK.COM/KMD.DUBROVNIK
INSTAGRAM.COM/KMD.DUBROVNIK
YOUTUBE.COM/KMDUBROVNIK

Grad Dubrovnik
City of Dubrovnik

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
i medija
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture
and Media

KMD
KAZALIŠTE MARINA DRŽIČA